

nemførelsen af skattereformen og arbejdsmarkedsreformen vil bidrage til at realisere de budgetpolitiske målsætninger, og man noterer sig også, at det finanslovsforslag for 1995, der er fremsat af regeringen, men endnu ikke behandlet i Folketinget, er foreneligt med Rådets henstillinger.

Så der er ikke nogen grund til at være urolig, ud over at alle kan være urolige over, at vi har underskud – det er jeg enig i – men den linje, der er lagt, er anerkendt i Økonomi- og Finansministerrådet, og regeringen agter som sagt at fastholde den økonomisk-politiske linje og arbejde for at nå de måltal.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg vil godt takke for besvarelsen af dette spørgsmål fra økonomiministeren og glæde mig over, at regeringen også er bekymret over, at statsunderskuddet er der, og at statsgælden er stadig voksende.

Udgangspunktet for dette spørgsmål er selvfølgelig også, at én ting er, at man ønsker at nå ned under 3 pct. af BNP for det offentlige underskud, men det er for os at se ikke et tilstrækkelig ambitiøst mål; man skulle jo helst nå til et niveau, hvor man ikke forøger gælden, men hvor man tværtimod kan betale tilbage på den gæld, som den politik, man har ført i mange år, har givet den enkelte dansker, hvis man regner det ud pr. dansker, som det tidligere har været gjort.

Derfor er mit spørgsmål selvfølgelig: Når regeringen har som mål, at man fra næste år når ned på 3,1 pct. i offentligt underskud i forhold til BNP, hvad er så i øvrigt regeringens lidt mere langsigtede tanker med hensyn til statsgælden? Hvornår kan vi nå til et niveau i dansk politik, hvor man taler om balance på statsfinanserne, i stedet for at man hvert eneste år skal ud og stifte gæld for at kunne finansiere det offentlige forbrug?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg bliver nødt til igen at sige, at jeg nødigt vil blande statsfinanserne ind i spørgsmålet om kriterierne, som de er formuleret i Maastricht-Traktaten. Jeg vil henholde mig til, at det er den samlede offentlige saldo, vi taler om, og dér indgår statsfinanserne som en del af det, og jeg vil sige, at det er regeringens målsætning, at der skal blive balance på den offentlige saldo i løbet af de næste to, tre, fire år.

Det er også regeringens målsætning så ansvarligt og afbalanceret som overhovedet muligt – for vi har altså også den anden linje, nemlig at få løst ledighedsproblemet, og derfor kræver det en balance – at nå frem til en situation, hvor vi kan begynde at betale af på Danmarks gæld.

Jeg har nøjagtig den samme opfattelse, som jeg tror de fleste mennesker har, nemlig at gælden ikke er noget, jeg bryder mig om at aflevere til mine børn og børnebørn; det er vores ansvar. Og det er regeringens målsætning at tage fat på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 74

3) Til kirkeministeren af:

Margrete Auken (SF):

»Hvilken kompetence mener ministeren at biskopperne har i folkekirken, når der i et svar til Kirkeudvalget står om en eventuel tiltrædelse af Porvoo-erklæringen, at man, ved at »biskopperne selv« forestår høringen, opnår »en skarpere markering af, at spørgsmålet om tilslutning eller ej først og fremmest er et folkekirkeligt anliggende« – knyttet sammen med en formulering om, at Porvoo-erklæringen er et »rent teologisk dokument«?»

Skriftlig begrundelse

Citaterne stammer fra ministerens svar på Kirkeudvalgets spørgsmål om Porvoo-erklæringen (en fællesudtalelse om kirkefællesskab mellem de nordiske og baltiske lutherske kirker og den anglikanske kirke) (Alm. del – bilag 8), hvor det lyder, som om ministeren mener, at biskopperne har en selvstændig fælles kompetence i folkekirken.

Margrete Auken (SF):

Der er nogle, der har undret sig over dette spørgsmål, som de syntes var svært. Jeg tror, det skyldes, at det er de færreste i Folketinget, der gør sig klart, at Folketinget er øverste myndighed – også i teologiske spørgsmål. Det har man det jo ikke så rart med, hvad jeg godt forstår, og jeg kan også godt forstå, at ministeren ikke har det så rart med det, men jeg er alligevel forbløffet over, at ministeren nu indfører et begreb, der hedder, at »biskopperne selv« skal tage sig af